

Alvoko elekti novan estraron kaj decidi pri proponoj

La ĝenerala kunveno de Libera Esperanto-Asocio, dum kiu nova estraro estu elektata kaj estu decidate pri proponoj, devas okazi ĉiun duan jaron laŭ §5 de la asocia Statuto. La elektitaj estraranoj aktivigas ĉiam dum la periodo de la 1a de aprilo ĝis la 31a de marto de la dua jaro. La lasta elekto okazis en marto de 1997.

Kiam ĝenerala kunveno ne estas ebla, voĉdono okazos pere de *referendumo*. La membraro kaj estraro de LEA/G dankas Karl-Heinz KERSTING, Essen, pro liaj fruktodonaj kaj ekzemplodonaj kasgvidado kaj aktivecoj por nia asocio. Ne tre bedaŭras, ke li decidis doni la kason en aliajn manojn.

Ni ĝojas, ke li petis nian fidelan kamaradon Jiri PROSKOVEC, Dortmund, daŭrigi la kaslaboron; Jiri deklaris sian pretecon. Dankon!

Proponoj

1. La aktivaj membroj de Libera Esperanto-Asocio por germanlingvaj regionoj (LEA/G), havanta sian sidejon en Oberkirch, decidu, ke la oficperiodo

de estraranoj kaj aliaj funkciuloj de la asocio daŭru tri jarojn. Ĉi tiu ŝanĝo validu la unuan fojon ek de la 1a de aprilo 1999 ĝis la 31a de marto 2002. – Ĝenerala kunveno okazu ĉiun trian jaron. – Analoge estu ŝanĝota la asocia Statuto.

2. La ĝisnuna estraro de LEA/G proponas jenajn aktivajn membrojn de LEA/G por estraraj funkcioj. Ĉiu kandidato jam perletere resp. pertelefone deklaris sian pretecon transpreni la koncernan oficon.

1a prezidanto*	Albert STEPHAN, Oberkirch
anstataŭanto**	Franz KNÖFERL, Gerolsbach
sekretario	vakas
kasisto	Jiri PROSKOVEC, Dortmund

* Li transprenis la oficon tiel longe, ĝis alia membro pli juna anstataŭos lin.

** Nur formale.

konsilantoj Friedel BUES kaj
Hans RODEWIG,
ambaŭ Hannover;
Sebastian HARTWIG,
Berlin (pri Interreto)

revizoroj Hans JANKOWSKI,
Dortmund; Margot
STEPHAN, Oberkirch

redakta komisiono
Gary MICKLE, Berlin;
Hans RODEWIG,
Hannover; Albert
STEPHAN, Oberkirch

konfliktoj
Karl-Ernst PAECH,
Lochham (advokato)

Oberkirch, la 1a de januaro 1999
Albert Stephan,
1a prezidanto

La nova kasisto de LEA/G estas Jiri Proskovec

Pro fuŝo de la redaktoro (GM) ne aperis en la pasinta numero de *Magazino* la anonco pri la transiro de la kasista funkcio de Karl-Heinz KERSTING al Jiri PROSKOVEC (vidu la ĉefartikolon en ĉi tiu numero). Kvankam membroj de LEA/G kaj ĝisnunaj abonantoj de *Magazino* jam ricevis leteran informon de k-do Kersting, ni memorigas ankoraŭfoje pri tio en la *Magazino* mem. Jen la informo de k-do Kersting:

«Je la 31a de decembro 1998 mi eksiĝos el la ofico de la kasisto. La taskon transprenos kiel komisiito nia k-do Jiri Proskovec, Heimbastr. 10, 44143 Dortmund. Jiri ankaŭ estas la SAT-peranto por Germanio.

Mi petas vin ekde nun ĝiri la kotizon por 1999 al lia konto n-ro 9168434 ĉe la Postbank Essen (BLZ 360 100 43).

Ĉar la konto estas la sama kiel por SAT, bv. noti sur la ĝirilo: por LEA . . . DM; por SAT . . . DM.

Mi dankas al vi por via konfido kaj petas vin, donu ĝin ankaŭ al Jiri Proskovec.»

Mi pardonpetas al ĉiuj pro la ĝenoj kaŭzitaj pro la antaŭa neapero.

GM

Apernotoj / Impressum

Eldonanto / Herausgeber:
Libera Esperanto-Asocio por germanlingvaj regionoj (LEA/G) / Freier Esperanto-Bund für deutschsprachige Gebiete (LEA/G)

Renchener Str. 47, DE-77704 Oberkirch,
(Tel.+Fax: (07802) 90 336)

LEA/G per SAT en TTT:
<http://www.worldnet.net/~sat-esp/>

Redakcio / Redaktion:
Gary Mickle (G.M.), Brüsseler Str. 6,
DE-13353 Berlin, (Tel.: (030) 453 96 47),
retadreso / Internet-Adresse:
101.121591@germany.net.de
Hans Rodewig (H.R.), Stammestr. 86D,
DE-30459 Hannover

Albert Stephan (AFS), adreso de LEA/G
supre indikita / oben angegebene Adresse
von LEA/G

Aŭtoroj responsas mem pri siaj artikoloj;
la redakcio havas la rajton mallongigi aŭ
rifuzi alsendajojn.

Redaktofino: mezo de marto, junio,
oktobro, decembro

MAGAZINO aperas kvarfoje jare / erscheint
vier Mal jährlich;

abonprezo / Bezugspreis 15,- DM
La membrototizo entenas liveradon de la
buŝeno.

LEA/G-konto: Jiri Proskovec
n-ro 9168 434 Postbank Essen
(BLZ 360 100 43)

Represo de materialo permesita, se la
fonto estas indikita.

Fine de 1997 spontane evoluis debato pri SAT, ĝiaj celo kaj politiko en unu el la Esperantaj diskutgrupoj de la Interreto (la novajgrupo soc.culture.esperanto). Pli multe kontribuis Yves Bellefeuille (YB) Alan Gould (AG), Sebastian Hartwig (SH) kaj Petro Levi (PL). Ankaŭ aliaj partoprenis per po unu aŭ du komunikajoj. Partoj de la debato havas principan gravecon, kaj tial ni dokumentas ĝin ĉi tie. La redakcio iomete redaktis lingve, ĉar la partoprenintoj impete verkis por la kunlegantaj retanoj, ne cele al gazetforma aperigo. (La unua parto aperis en *Magazino* 24. Daŭrigo sekvas en postaj numeroj.)

Kio estas la celo de SAT? (2)

YB: Oni petis min ke mi respondu al tiu demando, «Kio estas SAT».

Sennacieca Asocio Tutmonda estas internacia esperanta organizo kiu subtenas sennaciismon. Ĝi do estas politika, ne-neŭtrala asocio.

Ene de SAT mem ekzistas diversaj grupoj au «frakcioj», kiel ili diras; mi scias ke ekzistas «komunisma frakcio» kaj mi pensas ke ankaŭ ekzistas «anarkisma frakcio». Verŝajne ekzistas ankaŭ aliaj.

La historio de SAT kaj de ĝiaj rilatoj (au ne-rilatoj ;-) [tiu signo-triopo estas **ridetsigno: red.**] kun la «neutrala» esperanto-movado estas interesa, sed eble aliaj povus rakonti pri tio, se estas intereso. SAT ankaŭ eldonis PV kaj PIV – laŭ mia kompreno, ne ĉar tio iel rilatis kun sennaciismo, sed por helpi al la esperanto-movado ĝenerale.

SAT havas WWW-paghon ĉe
<http://www.worldnet.net/~sat-esp/>.

SH: [pri la eldiro de AG, ke nek klasbataloj nek sindikatoj estis menciitaj dum la SAT-kongreso en Augsburg] Jes, tio estas tre grave. Vi povas en unu el la laste aperintaj numeroj de *Berlina Informilo* legi artikolon de vizitinto de tiu ĉi SAT-kongreso. Liaj impresoj estas tute ne favoraj. SAT pli kaj pli iĝas malforta kopio de UEA, ĉiam pli kaj pli forgesante sian socian kaj politikan taskon.

La artikolo cetere estas represita en la germana LEA-gazeto *Magazino*.

[pri la eldiro de AG pri kunlaboro kun UEA] Kunlaboro kun UEA estas grava. Jes. Sed oni atentu, ke oni ne tro proksimiĝu al UEA, tiel perdante sian propron.

Skribis E. Drezzen en *Historio de la Mondolingvo*, Lepsiko 1931, p. 223:

«La klasbatalaj laboristoj esperantistoj akceptis tre opozician, eĉ bataleman sintenon rilate la neŭtralan esperantistan movadon. Per tio ili celis antaŭ ĉio purigi siajn vicojn de la ŝanceliĝantaj, necertaj, plejparte interklasaj elementoj, kaj due la laboristaj esperantistoj ek-sentis sin sufiĉe fortaj por komenci la malkaŝan batalon kontraŭ ĉio, kio estas burĝeca kaj ekspluatema en la esperantista movado. Tio estis necesa por akre apartigi sian movadon de la burĝa.»

Mi ne tute samopinias kun kamarado Drezzen. Certe ankaŭ la hodiaŭa situacio estas alia ol la tiama. Sed rigardante hodiaŭ SAT-on, *Sennaciulon* aŭ la *Magazino* de germana LEA konvinkas onin, ke ili estas regataj de oficista spirito, pli konservativaj ol eĉ UEA, mortantaj kun siaj membroj.

YB: [pri la eldiro de AG: «Vi sonas kiel senatano Joe McCarthy.»] Mi ne komprenas kial vi respondas tiom akre al Sebastiano. Estas vi mem kiu skribis ke

«Klasbatalaj celoj estas nur menciitaj en frakcioj establitaj tiucele». Sebastiano tiam certe rajtis respondi ke li pensis ke li legis ion pri klasbatalo en la statuto de SAT – kaj poste montriĝis ke ĝi ja estas menciita.

Kial vi tuj konkludis ke Sebastiano mencias klasbatalon por malhelpi SAT? Eble li nur volas informiĝi. Eble li eĉ apogas klasbatalon. Laŭ liaj postaj komentoj, tio certe eblas.

AG: Miaj sinceraj bedaŭroj se mi kaŭzis ian embarason, mi ne intencis fari tion. Mi deziris indiki ke lia demando ne rilatis al nuntempaj realecoj. Sebastiano demandis pri aludo al klasbatalo en la SAT-statuto kaj mi provizis la rilatan paragrafon. Tiu paragrafo sugestas komprenon kaj toleremon inter esperantistoj kiuj tenas malsamajn ideojn. Tiu espero daŭras, fari ĝin per klasbatalo ne estis celo de SAT tiam, kaj eĉ malpli estas ĝia celo nuntempe.

Mia espero estas ke ni povos flankŝovi miskomprenojn kaj maltoleremojn de la estinto, kaj kune kunlabori por pli

Novaj TTT-paĝoj de LEA/G

post mia iom akra plendado pri la inerto de la asocio, almenaŭ la realigo de la ttt-paĝaro okazis – por mi surprize – rapide kaj senprobleme. la estraranoj principe akceptis miajn proponojn pri la paĝaro. pri kelkaj vortigoj de la de mi proponitaj informtekstoj pri la asocio kaj sat ne estis konsento; tial la tekstoj estis ŝanĝitaj. la grafikan prezenton neniue kritikis. intertempe ankaŭ la hiperligoj al ĝi de la sat-paĝaro, de la virtuala esperanto-biblioteko kaj de la startpaĝo de "esperanto en germanio" estas alĝustigitaj.

bona estonto. Tia espero estis laŭte esprimita kaj de la UEA-kongreso kaj de la SAT-kongreso. Ili precipe aludis al la ŝancoj haveblaj al Esperanto pere de la Interreto. Tiuj kiuj ofte uzas ĉi tiun 'sce'retan grupon povos helpi tiun esperon, aŭ malhelpi ĝin laŭelekte.

SH: Do, kio estas celo de SAT? (Cetere mi neniam diris, ke klasbatalo estas celo de SAT.)

AG: Laŭ mia opinio, la celo de SAT estas plibonigo de vivoj de homoj per Esperanto.

SH: Tio estas treege ĝenerala priskribo de la SAT-aj celoj. Ĉu eble tamen ekzistas iuj pli konkretaj opinioj inter la SAT-membraro respektive la SAT-estraro? Iam oni emis opinii SAT-on maldekstra organizo. Tio ŝajne tute perdiĝis. Ankaŭ la anoj de la nacia Esperanto-movado certe celis plibonigi la vivon de homoj per Esperanto.

(daŭrigo sur paĝo 6)

la pagoj nun ankoraŭ estas troveblaj ĉe mia privata loko en la reto, sed mi provas instalii ilin plejble baldaŭ sub pli prestiĝa kaj pli facile memorebla adreso.

se vi volas rigardi ĝin, uzu ankoraŭ la adreson

<http://www2.rz.hu-berlin.de/~h0444wow/glea/>

se vi ne povas memori tiun adreson, memoru la sekvan: <http://www.esperanto.de> de tie estas ligo al la lea/g-paĝaro.

rimarkojn, kritikojn, plendojn, proponojn ktp bv. sendi al mi:

sebastian.hartwig@student.hu-berlin.de

Sebastian Hartwig

Dank' al la persista laboro de Sebastian Hartwig nia asocio havas nun pli ampleksan, renovigitan paĝaron en TTT. TTT estas la *Tut-Tera Teksaĵo* – fakte ne la tuta Interreto, sed tamen la plej populare konata komponanto de ĝi – la reto de t.n. «retpaĝoj» kun tekstoj suplementitaj de grafikaj (fotoj, desegnaĵoj, grafikajoj) kaj kelkfoje sonaj (ekz. malgrandaj muzikaĵoj) aldonajoj.

Intertempe la paĝaro efektive fariĝis alirebla rekte sub la adreso de SAT. En la *Informila Sekcio* de ĉi tiu numero estas legebla unu el tiuj tekstoj – tiu, kiu aperas sub la rubriko *Weltweit* kaj kiu temas pri SAT.

Sube estas reproduktita la komenco de la ĉefpaĝo. (La aspekto povas variu iomete, depende de la uzata foliumilo.) La uzanto povas elekti per musalklako inter pluraj temoj, kiujn la maldekstra menuo montras.

Alireblas nun (per alklako de Zeitschrift) ankaŭ la interreta eldono de la *Magazino!* HTML-igita kaj enretigita estas ĝis nun nur la lasta numero (24), sed ni esperas baldaŭ aldoni ĉi tiun kaj malnovajn numerojn el 1997 kaj 1998.

Freier
Esperanto-
Bund

Deutsch:

Regional
Weltweit
Esperanto
Kurse
Zeitschrift
Links

Esperanto:

DE LEA/G

Freier Esperanto- Bund für deutschsprachige Gebiete

1. Geschichte

1911 gründeten Arbeiter-EsperantistInnen den Deutschen Arbeiter-Esperanto-Bund (auf Esperanto: Germana Laborista Esperanto-Asocio, GLEA). In den späten 20er Jahren gewann die sowjetkommunistische Richtung die Oberhand; 1930 gründeten die sozialdemokratischen Mitglieder eine eigene Organisation, den Sozialistischen Esperanto-Bund (Socialista Esperanto-Asocio, SEA).

1933 wurden nach der Machtergreifung der Nazis beide Arbeiter-Esperanto-Vereinigungen zerschlagen. Nur der "neutrale" Deutsche Esperanto-Bund (Germana Esperanto-Asocio, GEA) konnte durch seine Anbiederungsstrategie (Gleichschaltung, Ausschluss nichtarischer Mitglieder, Herausgabe von Hitlerreden auf Esperanto, ...) bis 1936 weiterexistieren

- Literatur: Illustrierte Geschichte der Arbeiter-Esperanto-Bewegung – 1993 – Herausgeber: Fritz-Hüser-Institut für deutsche und ausländische Arbeiterliteratur, Dortmund

(daŭrigo de paĝo 4)

AG: Ĉiu rajtas al sia propra opinio. Sen-dube, dekstregaj homoj perceptus maldekstrecon ĉie, kaj same inverse. Mi estas SATano ĉar mi filozofie estas sen-naciulo, ne por politikaj celoj. Mi scias nenion pri ia 'naczia Esperanto-movado', Ĉu vi povas informi min pri tio?

SH: [pri la eldiro de AG, ke «dekstregaj homoj perceptus maldekstrecon ĉie, kaj same inverse»] Dankon por la komplimento pri dekstreco.

[pri la eldiro de AG «Mi estas SATano ne por politikaj celoj»] el la statuto de SAT:

«1. Utiligi praktike la internacian lingvon Esperanto por la klasaj celoj de la Laboristaro tutmonda.»

«Unuvorte, S.A.T. celas ... al ... pensantaj spiritoj, ... kapablaj elekti memstare la vojon ... por la liberigo de sia klaso.»

SH: Hm. Evidente mia ĝisnuna opinio pri SAT estis funde erara.

Bonvolu pardoni mian mistajpon. Estu «nazia Esperanto-movado». Temas pri la «Neue deutsche Esperanto-Bewegung».

AG: Do, laboristoj uzas Esperanton por plibonigi siajn vivojn – kia problemo? Ĉu vi ne estas laboristo?

SH: La problemo estas la sekva:

«Kritike necesas rimarki, ke – eble nur por ne-SATano – la specifa SAT-karaktero de la kongreso ne estas sentebla. Ĉu kunvenis ĉefe laboristoj, SAT-simpatiantoj, simplaj esperantistoj aŭ nuraj kongresemuloj? Pri socialaj kaj sociaj problemoj, subpremo, neegalrajteco ktp. oni nuntempe ĉie debatas, ankaŭ en la tiel nomata «neutrala» movado. Mankis originaleco de la koncepto, mankis klara

laŭtempa profilo kaj mankis – la junularo.»

Tiu ĉi citaĵo estas parto el artikolo pri la 1997a-jara SAT-kongreso. Kaj ĝi priskribas ĝuste la problemon: kiel SAT diferencas de UEA, krom ke SAT estas multe pli malgranda kaj multe pli malefika? kial entute ankoraŭ ekzistas SAT?

Alia problemo estas, ke la lingvaĵo de la citaĵoj kaj de la tuta statuto ja fontas el la maldekstra laborista movado de la 20aj jaroj. Kaj klare estas dirite en la statuto, ke ĝi intencas disvastigi la komprenon pri «politikaj kaj filozofiaj skoloj aŭ sistemoj, sur kiuj sin apogas diversaj klasbatalaj laboristaj partioj kaj sindikatmovadoj». Ĉu do ne evidente la membraro estu formata el anoj de tiuj ĉi «klasbatalaj laboristaj partioj kaj sindikatmovadoj»?

[pri la demando de AG «Ĉu vi ne estas laboristo?»] Ne, mi ne estas laboristo, mi estas studento.

RECENZO

pluraj aŭtoroj: Sindikata Terminaro. Eldonis: Terminara Fako de IKEF (Internacia Komerca kaj Ekonomia Fakgrupo), eldonloko ne indikita, 1997. Formato A5, 44 paĝoj. Prezo: DM 6,00.

Ĉu vi foje, kiel mi, parolas en Esperanto pri aferoj kiel *Tarifautonomie, Mitbestimmung, Betriebsrat, Existenzminimum* aŭ *berufliche Umschulung* (por uzi la germanajn terminojn) kaj devas elturniĝi per hezitaj, priskribecaj klarigoj? Pli ol jaron mi travivis tion, kio nomiĝas *Kurzarbeit*, kaj nur nun mi kontrolas en

(daŭrigo sur paĝo 22)

La LEA/G-Libroservo havas novan adreson: Rolf BEAU, Saxoniastr. 35, 04451 Althen
LEA/G dankas kore al Consuelo kaj Manfred Führer pro iliaj fidelaj servoj al la membraro kaj al la leganta publiko ĝenerale. Al Rolf Beau, la nova prizorganto, ni deziras sukcesan kaj agrablan laboron.
Ĉi-sube ni reproduktas la anoncon de Consuelo kaj Manfred FÜHRER, kiuj prizorgis la ĝisnunan Libroservon de LEA/G (kaj GEA):

Consuelo kaj Manfred Führer
Esperanto-libroservo
Libroservo de Germana Esperanto-Asocio
kaj de Libera Esperanto-Asocio por germanlingvaj regionoj
Am Stadtpfad 11
65760 Eschborn

Al nia estimata klientaro

Je la jarfino 1998 nia prizorgado de la libroservo ĉesos. Ekde Januaro 1999 estos novaj prizorgantoj:

Libroservo de Germana Esperanto-Asocio:
D-ro Wolfgang Schwanzer
Pfarrer-Seeger-Str. 9
55129 Mainz
Tel. 06136-46232

Libroservo de Libera Esperanto-Asocio:
S-ro Rolf Beau
Saxoniastr. 35
04451 Althen
Tel. kaj fakso: 034291-21062
E-Mail: RoBo.ESPERO@t-online.de
hejmpaĝo: <http://home.t-online.de/home/RoBo.ESPERO>

Ni dankas al vi por nia bona kunlaboro kaj pro via fideleco en legado de Esperanto-literaturo, kaj ni ĝojos, se vi same aŭ eĉ pli acetos Esperanto-literaturon ĉe la novaj prizorgantoj.

Cetere: la Libroservo de LEA/G ankoraŭ disponas stokon de *Interparolo en la frukt-gardeno la 5-an de aŭgusto* de I. Newerly, recenzita de Hans Rodewig en *Magazino 24*. (HR)

Ĉi tiu anonco alvenis de la Libroservo de Consuelo kaj Manfred Führer. Bonvolu atenti la adresŝanĝon de la Libroservo, pri kiu pli legu sur paĝo 7!

GEA-libroservo
Consuelo kaj Manfred Führer
Am Stadtpfad 11
65760 Eschborn
Tel. 06196-46194

Baldaŭ aperos:

Granda vortaro ESPERANTA - GERMANA

de Prof. D-ro Erich-Dieter Krause

Finfine! Post preskaŭ dudek jaroj da streĉa laborego la renoma esperantisto kaj lingvosciencisto, profesoro D-ro Erich-Dieter Krause, finverkis sian grandan verkon. Preciza kaj skrupula leksikologia laboro naskis la plej ampleksam iam ajn aperintan vortaron Esperanta-germana. Regionalismoj kaj lingvouzoj en Aŭstrio kaj Svisio ne mankas en ĝi.

Laŭ sciigo de la eldonisto la vortaro aperos en printempo 1999. Ĝi ampleksos ĉirkaŭ 900 paĝojn kaj prezentas la kompletan vortrezoron de Esperanto, inkluzive de amaso da faklingvaj terminoj.

Ni ĝojas povi oferti al vi jam nun, je subskripcia prezo de 68,00 DM (aŭ egalvaloro en EŬRO, ± 32,00 Eŭroj), la novan vortaron, kiun sendube ĉiu germanlingva esperantisto devas posedi!

Sendu la ĉi suban mendilon al ni, aŭ al S-ro Rolf Beau, Saxoniastr. 35, 04451 Althen, aŭ al S-ro D-ro Wolfgang Schwanzler, Pfarrer-Seeger-Str. 9, 55129 Mainz.

3<

Mendilo

Mi subskripcias _____ ekzemplerojn de la nova Granda Vortaro Esperanta - Germana, de E.D. Krause, je prezo de 68,00 DM, plus sendkostoj (antaŭvideble 2,50 DM por unuopa ekzemplero).

Nomo:

Adreso:

Dato: Subskribo:

SAT-Amikaro (la franca LEA) eldonas sub la prizorgo de Henri Masson grandan faskon de informaj faldfolioj – temas pri A4-folioj dufoje falditaj, diverskoloraj – en la franca lingvo, kiuj traktas la plej diversajn aspektojn de Esperanto kaj specifajn demandojn, kiujn scivoluloj ofte prezentas. Jen la germana traduko (de GM kun helpo de Holger Netzel farita) de unu tia faldfolio, kiu varbas por SAT kaj SAT-Amikaro. La ilustraĵoj estas prenitaj el la faldfolio.

Es gibt einen Platz für Dich in SAT-Amikaro und in SAT

Was ist SAT?

Was seine Zielsetzung, Struktur, Arbeits- und Kommunikationsweise betrifft, ist der **Sennacieca Asocio Tutmonda** (SAT, d. h. Nationenunabhängiger Weltbund) einmalig. Er ist die konkrete und praktische Entsprechung der Ideen, die der Schriftsteller Henri Barbusse in Bezug auf Esperanto äußerte:

„Der aufrichtige Dialog zwischen zwei aufrichtigen Menschen, die wegen ihrer Zugehörigkeit zu zwei verschiedenen Ländern offiziell Feinde sind, lässt die ganze gesellschaftliche Verlogenheit in aller Schärfe sichtbar werden. So bescheiden er inmitten des Aufblühens großer Brüderlichkeits- und Vernunftideen erscheint, hat der Beitrag der internationalen Sprache einen unmittelbaren und unvergleichlich praktischen Rang.“

Das erklärt, warum SAT nie die Gunst von Regimen besessen hat, für die die Lüge ein Grundsatz ihrer Herrschaft gewesen ist.

Warum SAT?

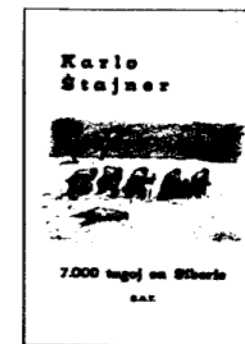
SAT, der 1921 in Prag gegründet wurde, entstand in einer Epoche, in der die am ersten Weltkrieg beteiligten Bevölkerungen über viele soziale und politische Realitäten Klarheit gewannen.

Die Geschichte von totalitären, nationalistischen, ideologischen und religiösen Abwegen hat aber noch kein Ende gefunden. Die Existenzberechtigung von SAT ist um so offensichtlicher, als die Gegenwart offenbart,

wohin die Beeinflussung der Massen und die verschiedenen Abarten der Lüge die Menschheit führen können.

Je niedriger das kulturelle Niveau und Kritikvermögen der Bevölkerungen, desto mehr Beute macht die Lüge.

Ein großer Teil der Menschheit lebt in einer Umwelt und unter Lebensbedingungen, die für die Entfaltung der Persönlichkeit, die Entdeckung der individuellen Fähigkeiten und sogar für die normale emotionale und physiologische Entwicklung ganz und gar ungünstig sind.

7000 Tage in Sibirien: Beispiel einer Veröffentlichung von SAT. Diese erlebte Geschichte aus dem Gulag hat SAT nicht gerade die Gunst der betreffenden Regimen eingebracht.

Es existieren die technischen und wissenschaftlichen Mittel, die Ressourcen und die Produkte, mit denen eine Vielzahl von Problemen abzuwehren wäre, und durch die ein anständiges Leben für die ganze Erdbevölkerung gesichert werden könnte. Jedoch werden sie zu egoistischen Zwecken umgeleitet,

und es wird damit ein dauerhaft konfliktträchtiges Klima erzeugt.

Die Beseitigung der Bedrohungen, die die Zukunft der Menschheit belasten, erfordert vor allen Dingen eine verstärkte Bildungsanstrengung, bei deren Ausbleiben extremistische, mörderische und zerstörerische Ideologien immer günstige Bedingungen vorfinden werden.

Was macht SAT?

SAT, ein *anationaler* Verband, hat gleich anfangs eine einzige Arbeitssprache angenommen, die auch noch eine *anationale* ist, deren Wert schon durch hervorragende Persönlichkeiten und internationale Organisationen anerkannt war: Esperanto.

Esperanto stellt im Weltmaßstab das Verbindungsmittel dar, durch das ein weltzugewandtes Bewusstsein entstehen und sich entfalten kann, ein Gefühl der Zugehörigkeit zum mannigfaltigen menschlichen Mosaik, zu einer Menschheit, deren Bestandteile alle respektiert und harmonisch zur Geltung gebracht werden sollten.

Das *Plena Ilustrita Vortaro de Esperanto*, veröffentlicht von SAT und gewöhnlich *PIV* genannt, ist das bis heute vollständigste und das einzige in der ganzen Welt maßgebende Esperanto-Wörterbuch.

SAT zielt auf praktische Anwendung des Esperanto im Weltmaßstab zu Zwecken des gesellschaftlichen Fortschritts und der Emanzipation der Bevölkerungen.

Die Zugehörigkeit der meisten seiner Anhänger zu verschiedenen Bewegungen macht SAT zu einem Ort der Begegnung und des Austausches, zum Ideenlabor und Bindeglied zwischen Organisationen verschiedener Länder und Sprachen, deren Zielsetzungen auf den Gebieten der Bildung, der Gewerkschaftsbewegung, der Umweltbewegung, der humanitären Hilfe, der Förderung des Friedens usw. mit denen von SAT vergleichbar sind oder diese ergänzen.

Sennaciulo

SAT bringt sowohl sein elfmal im Jahr erscheinendes Organ *Sennaciulo*, wie auch die Jahresschrift *Sennacieca Revuo* heraus. Dieses enthält Artikel von Esperantisten, die für ihre Esperanto-bezogene und für ihre sachliche Kompetenz anerkannt sind. Einige der Themen wurden auch anlässlich der durch SAT im Centre Pompidou abgehaltenen Jahreskonferenzen auf Esperanto behandelt. (Tonkassetten sind erhältlich.)

In seinem Buch *L'Espéranto* (Presses Universitaires de France, Sammlung „Que sais-je?“ Nr. 1511), hält Professor Pierre Janton SAT für „einen der Motore der Espe-

ranto-Bewegung, sowohl was die Anwerbung neuer Kräfte betrifft, wie auch durch seine verlegerische Tätigkeit.“

Die Rolle, die SAT beim Erfolg des Esperanto gespielt hat – verglichen mit anderen Versuchen, Plansprachenprojekten Leben einzuhauchen – ist gar nicht zu leugnen. Ohne diese Tätigkeit, die darauf abzielte, etwas mit gesellschaftlichen, kulturellen und praktischen Dimensionen unter Akteuren des Alltagslebens zu schaffen, wäre Esperanto dem Schicksal anderer Projekte erlegen: der Vergessenheit.

Jeder, der in SAT eintritt, bekommt alle zwei Jahre ein Verzeichnis der Adressen der Verbandsmitglieder, mit dessen Hilfe er entsprechend seiner Interessengebiete, Aktivitäten oder Neigungen mit anderen Mitgliedern Kontakt knüpfen kann, um Forschungen, Reisen, Projekte usw. zu unternehmen.

SAT, in mehr als 40 Ländern der fünf Kontinente vertreten, hat außerdem zwei weitere Dienste mit sozialem bzw. kulturellem Bezug: die Herausgabe von Broschüren auf Esperanto (*SAT-Brosurservo* mit Dutzenden mit Titeln) und ein Kontaktnetz für Reisen, das *Amikeca Reto* (Freundschaftsnetz) heißt.

Was ist SAT-Amikaro?

Während SAT die praktische Anwendung des Esperanto fördert und eine Mitgliederbasis hat, die die Sprache kann, fällt die Rolle der Verbreitung des Esperanto Organisationen zu, die durch ein Übereinkommen mit SAT verbunden sind.

Grand Dictionnaire Esperanto-français, das durch SAT-Amikaro verlegt wurde, dient dem Sprachstudium.

SAT-Amikaro hat ein Organ mit dem gleichen Namen. Es erscheint zehnmal im Jahr. Es widerspiegelt das Leben der Esperanto-Bewegung und bringt vor allen Dingen Information über die Verbreitung und Praxis des Esperanto, aber auch über gesellschaftlich, kulturell und pädagogisch interessante Themen. Eine französischsprachige Informationsbeilage begleitet sie. Diese richtet sich an die Mitglieder und Leser, aber auch an die Medien.

Das Tätigkeitsgebiet dieser Organisationen wird nicht durch Staatsgrenzen abgesteckt, sondern entspricht Sprachgebieten. Die betreffende Organisation für das französischsprachige Gebiet ist der *SAT-Amikaro* (=SAT-Freundeskreis).

SAT-Amikaro setzt sich insbesondere zum Ziel, solchen Menschen Esperanto zur Verfügung zu stellen, für die es vor allem gesellschaftliche, pädagogische, kulturelle und praktische Bedeutung hat.

SAT-Amikaro macht sich auch noch zur Aufgabe, denen den Zugang zu SAT zu eröffnen, die durch Esperanto-Kenntnisse den Horizont ihres Wissens erweitern, ihre internationalen Austauschmöglichkeiten vergrößern und sich aktiv und konstruktiv an der weiteren Entwicklung der Welt beteiligen wollen.

SAT-Amikaro spezialisiert sich auf drei wesentliche Esperanto-bezogene Sachgebiete: Information, Unterricht und Herausgabe von Informations-, Dokumentations- und Lehrmaterial, sowie Betrieb eines Buchdienstes.

SAT-Amikaro hat ein Netz von Kontaktpersonen, Lehrern und Förderern in den meisten Departements und auch in Wallonien, der französischsprachigen Schweiz und in einigen Ländern Afrikas. Er hält seinen Kongress jedes Jahr am Osterwochenende ab.

Kurz gesagt

Trotz der gleichen Anschrift und der Namensähnlichkeit sind SAT und SAT-Amikaro zwei verschiedene, sich gegenseitig ergänzende Organisationen. Mitgliedschaft in der einen bedeutet nicht zwangsläufig Mitgliedschaft in der anderen. Doch aus der offensichtlichen Erwägung, dass beide sich gegenseitig ergänzen, wird die Mitgliedschaft in beiden empfohlen. Halten wir noch einmal

Ĉi-sube aperas la teksto de flugfolio verkita de Will Firth (kies vortumadon iomete influis GM). La berlina Maldekstra Forumo disdonas ĝin en malgrandaj kvantoj al informpetantoj el maldekstraj medioj. Ĝi relative malkaŝe prezentas SAT kun ĝiaj fortoj kaj malfortoj.

Der Versuch einer übernationalen Organisation der ArbeiterInnen

Die Sennacieca Asocio Tutmonda (SAT) gestern und heute

SAT (*Sennacieca Asocio Tutmonda*, d.h. etwa: Nationenunabhängiger Weltbund) ist eine ArbeiterInnenorganisation allgemein linker Ausrichtung, deren gemeinsamer Nenner der Antinationalismus ist. Sie wurde 1922 in Prag gegründet, eine Zeit, in der eine revolutionäre Stimmung in vielen europäischen Ländern herrschte. Die Gründung hing u.a. mit dem Erlebnis der nationalistischen Kehrtwende und dem Kriegstreiben der sozialdemokratischen Parteien zusammen: die Mitglieder der SAT begriffen, daß es nicht ausreicht, den Internationalismus zu loben aber weiterhin im Saft einer Nation zu schmoren. Auch den sowjeti-

die jeweiligen Rollen in Bezug auf Esperanto fest:

- SAT-Amikaro kümmert sich durch Information, Ausbildung, Unterricht und Veröffentlichungen um seine Verbreitung in den französischsprachigen Ländern.
 - SAT arbeitet auf dem Gebiet seiner weltweiten Anwendung zu sozialen, bildenden, pädagogischen, kulturellen, emanzipatorischen und praktischen Zwecken.
- Willst Du die soziale, pädagogische, kulturelle und praktische Dimension des Esperanto erweitern, so kannst auch Du einen Platz bei SAT und SAT-Amikaro einnehmen.

[Kontaktadresse von SAT-Amikaro]

schen »Internationalismus« erkannten viele von ihnen früh als hegemonistischer Machtanspruch der Kommunistischen Partei. Im Nationalismus erkannten sie die Religion des modernen Staates, die eine der wenigen Religionen ist, die vom Menschen fordert, sogar sein Leben zu opfern.

Das monatliche Organ von SAT heißt *Sennaciulo* (»Der Nationslose«), wobei Nation im Sinne von Nationalstaat gemeint ist, nicht im Sinne von ethnischer Zugehörigkeit, die ja jeder hat. Es gibt eine Reihe anderer Veröffentlichungen, z.B. die jährlich erscheinende Theoriezeitschrift *Sennacieca Revuo*, die Bul-

letins der aktiven SAT-Fraktionen (AnarchistInnen, Grüne u.a.) oder die Rundbriefe der Arbeiter-Esperanto-Ligen in den einzelnen Sprachgebieten. Interne Arbeitssprache der SAT ist ausschließlich Esperanto, obwohl die Rundbriefe der Arbeiter-Esperanto-Ligen z.T. in den jeweiligen Landessprachen verfaßt sind.

Titelblatt von *Sennacieca Revuo* 1923

Die SAT erreichte ihren Höhepunkt in den Jahren 1929-30. Damals hatte sie 6524 Mitglieder an 1574 Orten in 42 Ländern. Die Verfolgungen der 30er Jahre (in Deutschland, Japan, der Sowjetunion usw.) sowie der Zweite Weltkrieg haben vielen SAT-Mitgliedern das Leben gekostet. Die Forcierung des Englischen als Hegemonialsprache nach dem 2. Weltkrieg hat die Position des Esperanto geschwächt und die Erholung der Arbeiter-Esperanto-Bewegung erschwert.

For la neŭtralismon !

Titelblatt von *Sennaciulo* heute

Heute hat die SAT knapp 2000 Mitglieder, wovon etwa ein Sechstel in Frankreich lebt.

Andere Länder mit einer relativ hohen Mitgliederzahl sind Rußland, die Ukraine, Bulgarien, die Niederlande und Japan. Nach wie vor gibt es kaum Mitglieder in Afrika (nur in 3 Ländern). Die Zusammensetzung der Mitgliedschaft ändert sich derzeit rasch, weil die Sterbefälle alter Mitglieder sich in West- und Mitteleuropa konzentrieren, während neue Mitglieder in den ehemaligen Sowjetrepubliken und China hinzukommen. Dies hat weitreichende negative Folgen für die Finanzen, da die Mitglieder im Osten sich viel weniger an Beiträgen leisten können. Nach wie vor gibt es viele Doppelmitgliedschaften, d.h. SAT-Mitglieder sind auch Mitglied in Organisationen der »bürgerlichen« (auch »neutral« genannten) Esperanto-Bewegung, weil diese wesentlich größer ist und viele Vorteile zu bieten hat. Die SAT hat ihren Sitz in Paris, wo es auch eine bezahlte Bürokratie gibt. Hier erscheint das monatliche Organ *Sennaciulo*.

Die Veränderungen in der Altersstruktur und Zahlungsfähigkeit der Mitglieder gehen auch mit Verschiebungen im ideologischen Bereich einher. Die Bedeutung von »Klassenkampf« wird z.B. zunehmend in Frage gestellt, insbesondere von den jüngeren Mitgliedern. Die Anziehungskraft der SAT im Osten hängt mit einigen Faktoren zusammen. Erstens, hallet der SAT in den östlichen Ländern zum Teil das romantische Image einer oppositionellen Organisation an, weil sie dort bis Ende der 80er Jahre nicht offen arbeiten durfte. Damit hängt zusammen, daß sie in diesen Ländern nicht von Wendehälsen getragen wird, wie dies bei der »bürgerlichen« (früher systemtreuen) Esperanto-Bewegung teilweise der Fall ist. Ein weiterer Grund dürfte derjenige sein, daß die »bürgerliche« Esperanto-Bewegung in manchen Ländern von nationalistisch eingestellten Kräften beeinflußt wird. Dies drängt moderate Leute in Richtung SAT ab. Die SAT scheint sich zur Zeit mehr und mehr hin zu einem amorphen Sammelbecken »progressiver« EsperantistInnen zu entwickeln. Bei den Umwälzungen und der massiver Verelendung in Osteuropa bleibt noch zu hoffen, daß die SAT eine den Umständen entsprechend kämpferi-

sche Linie einschlägt und das glänzende Verständigungsmittel Esperanto den antikapitalistischen Kräften zur Verfügung stellt. Trotz ihrer zahlenmäßigen Schwäche und aller anderen Mängel, beweist die SAT immer wieder,

Auszug aus den Statuten der SAT

1. Unter dem Namen »Sennacieca Asocio Tutmonda« wurde eine Vereinigung mit den folgenden Zielen gegründet:

- a) die internationale Sprache ESPERANTO für die Klassenziele der weltweiten Arbeiterschaft zu nutzen;
- b) so gut und so würdig wie möglich die gegenseitigen Beziehungen der Mitglieder zu fördern, um in ihnen einen starken Sinn für die menschliche Solidarität zu schaffen;
- c) die Mitglieder so zu unterrichten, zu bilden und aufzuklären, daß sie die fähigsten und besten sog. Internationalisten werden;
- d) in den Beziehungen zu anderssprachigen Organisationen, die analoge Ziele wie die SAT verfolgen, als Vermittler zu dienen;
- e) vermittelnd und unterstützend bei der Schaffung einer Esperanto-Literatur zu wirken, die sowohl aus Übersetzungen als auch aus Originaltexten besteht, und die die Ziele unserer Vereinigung widerspiegelt.

Da SAT keine parteipolitische, sondern nur eine bildende, aufklärende und kulturelle Organisation ist, sollten die Mitglieder Verständnis und Toleranz den politischen und philo-

sofischen Schulen oder Systemen, auf die sich die verschiedenen klassenkämpferischen Arbeiterparteien und Gewerkschaftsbewegungen gründen, entgegenbringen. Durch den Vergleich von Fakten und Ideen, sowie durch freie Diskussion will SAT bei ihren Mitgliedern die Dogmatisierung der politischen Lehren, die sie in ihrer jeweiligen Umgebung erhalten, unmöglich machen.

Kurz gesagt, SAT setzt sich das Ziel, langfristig durch die weltweite Anwendung einer rationell durchdachten Sprache (Esperanto) die Schaffung rationell denkender Geister zu fördern, die fähig sind, Ideen, Thesen und Tendenzen gut zu vergleichen, richtig zu verstehen und auszuwerten, die daher auch fähig sind, selbständig den Weg zu wählen, den sie für den direktesten oder begehrtesten halten, um die Klasse zu befreien und die Menschheit zu einer möglichst hohen Stufe der Zivilisation und Kultur hinzuführen.

[V.I.S.d.P.: Gary Mickle]

[hier Kontaktadresse von Maldekstra Forumo]

La sekvonta teksto estis antaŭnelonge farita por la Interreto de Sebastian Hartwig – bonvolu legi pri tio sur la paĝoj 4 kaj 5 de la Magazino.

Sennacieca Asocio Tutmonda Nationenunabhängiger Weltbund

Die S.A.T. ist ein Zusammenschluss linker Strömungen von AnarchistInnen über Grüne und SozialdemokratInnen bis hin zu KommunistInnen. Ihre Aufgabe ist es, einen

ständigen Dialog zwischen den verschiedenen Strömungen der linken Bewegung herzustellen und so eine Dogmatisierung zu verhindern. Sie ist eine kulturelle und bildende

Institution, die die ArbeiterInnen und Lohnabhängigen im Klassenkampf unterstützt.

Der Begriff *Klassenkampf* im Statut der S.A.T. stammt aus ihrer Gründungszeit in den 20er Jahren und ist inzwischen auch in der S.A.T. selbst stark umstritten. Ein Großteil der Mitglieder hält ihn für heute überholt und missverständlich. Die weitere Entwicklung bleibt abzuwarten.

Die Arbeitssprache der S.A.T. ist nur Esperanto. Sie gibt ein internationales Monatsblatt in Esperanto heraus, den *Sennaciulo*. Zusätzlich dazu haben die verschiedenen Plattformen zum Teil eigene Rundbriefe. Alljährlich veranstaltet die S.A.T. einen internationalen Kongress. Dieses Jahr (1998) fand er in

Odessa statt, nächstes Jahr in Karlsbad. An dem Kongress nehmen durchschnittlich 200 bis 300 Menschen teil.

Eugène Lanti, Gründer der S.A.T.:

Die geistige Auseinandersetzung zwischen den Proletariern der verschiedenen Länder findet in Wahrheit nur durch die Vermittlung polyglotter Intellektueller statt. Darum ist die Tätigkeit der S.A.T., die darauf abzielt, die Arbeiter der ganzen Welt unmittelbar zusammenzubringen und einander kennenlernen zu lassen, revolutionär im innersten Wesen.

98-08-18; Sebastian Hartwig

Ĉi tiu teksto estas germana traduko (farita de GM) de informa kaj varba teksto, kiun S.A.T.E.B., la brita LEA, lokis en la Interreto.

Esperanto – die Sprache der Freiheit

In vielen Ländern hindern schlechte gesellschaftliche Bedingungen und politische Unterdrückung Menschen daran, ihr volles Potential zu erreichen, und sie wirken sich oft auf deren physische und psychische Befindlichkeit aus. Durch Esperanto hilft die nationenunabhängige Organisation S.A.T. Menschen aus aller Welt, zu kommunizieren, sich auszusprechen und ihre Erfahrungen untereinander zu teilen. Er hilft ihnen, ein Gefühl der Zugehörigkeit zu einer Menschheit zu entwickeln, in der jedes Individuum respektiert und geschätzt wird, und in der jeder gleiche Rechte hat.

S.A.T. gründet sich auf Prinzipien des Verständnisses und der Solidarität, und ist gegen jede Form der Unterdrückung. Weltweit hält er Kongresse ab und verteilt Information.

Warum Esperanto lernen?

- Esperanto gehört keiner Nation und deshalb kommunizieren seine Sprecher zu gleichen Bedingungen. Bei jeder anderen Sprache hat der Muttersprachler immer einen Vorteil.
- Esperanto fördert grenzüberschreitende Freundschaft und Meinungsfreiheit, ohne Rücksicht auf Rasse oder Glaubensbekenntnis.
- Esperanto ist wegen seiner regelmäßigen Grammatik und Aussprache die leichteste Sprache, die Sie lernen können. Er läßt sich in einem Bruchteil der Zeit lernen, die für andere Sprachen gebraucht wird.
- Esperanto wird in über 80 Ländern der Welt gesprochen.
- Esperanto ist die vernünftige und kostengünstige Lösung bei Übersetzungsproble-

men in großen internationalen Organisationen.

- Esperanto bedroht nicht die Kultur oder Sprache eines Landes, sondern bietet sich allen als gemeinsames Verständigungsmittel an.
- Sie können anfangen, Esperanto mit einem kostenlosen Briefkurs in zwölf Lektionen zu lernen. Wenn Sie einmal sprachkundig sind, können Sie bei S.A.T. mitmachen und Kongresse besuchen.

Warum Mitgliedschaft in S.A.T.E.B. (Sennacieca Asocio Tutmonda En Britio)?

S.A.T.E.B. ist die britische Sektion der nationalen unabhängigen Weltorganisation S.A.T. (Sennacieca Asocio Tutmonda), eine weltweite Arbeiterbewegung, die zu sozialisti-

schen, feministischen, Friedens-, Gewerkschafts- und Umweltfragen aktiv ist. S.A.T. benutzt Esperanto als Arbeitssprache und zielt durch den Gebrauch von Esperanto darauf, fortschrittliche Menschen, Organisationen und Arbeiter aller Länder in die Lage zu versetzen, Ideen auszutauschen und sich auf einer Grundlage der Gleichheit über nationale Schranken hinweg zu begegnen. Mitglieder von S.A.T.E.B. bekommen die Vierteljahresschrift *La Verda Proleto*.

Um S.A.T.E.B. beizutreten bzw. um weitere Information zu erhalten, kontaktieren Sie bitte [Kontaktadresse von S.A.T.E.B.]

©1996, L.E. Simons, por SAT-Esperanto.

Jen malgranda eltiraĵo el kontribuo verkita de Will Firth por *Lexikon der Anarchie*, pli precize, el la ĉapitro *Esperanto und Anarchismus*. Ankaŭ ĝi tuŝas la historion de SAT.

Im August 1921 trafen sich in Prag 79 Arbeiter aus 15 Ländern. Sie gründeten die bereits erwähnte SAT, eine auch heute aktive Organisation antinationalistischer Linke. Ihren Höhepunkt erreichte die SAT in den Jahren 1929-30. Damals hatte sie 6.524 Mitglieder in 42 Ländern, 1997 sind es weniger als 1.500 Mitglieder. Die Gründung der SAT und deren anfangs konsequente Abschottung gegenüber der bürgerlichen Eo-Bewegung war Ergebnis der allgemeinen politischen Entwicklung jener Zeit, die auch durch den damals doktrinär gehandhabten politischen Neutralismus der bürgerlichen Eo-Bewegung begünstigt wurde.

Im März 1925 begrüßte eine "Berliner Gruppe anarcho-syndikalistischer Esperantisten" den in Amsterdam stattfindenden II. Kongreß der Internationalen Arbeiter-Assoziation (IAA). Sie sprach davon, daß Eo in den Reihen der deutschen IAA-Sektion FAUD "schon derart Fuß gefaßt hat, daß sie jetzt eine Weltorganisation von Esperantisten auf freiheitlich-antiautoritärer Grundlage gebildet

hat". Das ist vermutlich eine Anspielung auf die T.L.Eo.S. (etwa: Weltweite Liga Staaten-unabhängiger Esperantisten), die in den 20er Jahren gegründet wurde, da die SAT anfangs stark kommunistisch beeinflusst war. Anscheinend ging die TLES später in der SAT auf.

Besonders stark war die Arbeiter-Eo-Bewegung in Deutschland und der UdSSR. Unter anderen wurde 1923 in der sowjetischen Ukraine die "Wissenschaftliche Anarchistische Bibliothek der Internationalen Sprache" (I.S.A.B.) gegründet, die Kropotkins *Ethik*, Borowojs *Anarchismus* und andere Werke für eine internationale Leserschaft auf Eo herausgab. Anarchistische Esperantisten entfalteten ihre Aktivitäten in dieser Zeit nicht zuletzt im fernen Osten. So gab ab 1913 in China Liu Shifu (Spitzname: Sifo) die Zeitung *La Vocho de l' Popolo* heraus. Eo spielte eine bescheidene Rolle in den Internationalen Brigaden während des Spanischen Bürgerkriegs (1936-39).

Ok jaroj da nomadismo ĉirkaŭ la mondo

de Maryvonne Robineau

Agrikulturisto enradikiĝinta en sia hejmgrundo, Bruno iam forlasis siajn kampojn por vojaĝi kun Maryvonne tra la mondo. En li ardas la flamo iri ĝis la limoj de la Tero por partopreni en la ĉiutagaĵoj de la homoj, plekti ligilojn, percepti la aliulon en ĝia aŭtenteco, en ĝia vero.

Animataj de la nesatigebla scivolo travivi la kondiĉon de fremdulo, ni estas forirontaj kvar jarojn. Ni ja bezonos ok por renkonti la homojn tra iliaj kulturoj kaj agrikulturoj, ok jarojn por konatiĝi kun kelkdekkvino da landoj. Vojaĝo postulas tempon, se oni volas sorbiĝi je la sento de la vizititaj popoloj.

Vojaĝi ne signifas esti spektanto: por pli bone ekkoni la homojn, ni partoprenos en ilia laboro, interŝanĝante la laciĝon de niaj muskoloj kontraŭ gastigo kaj nutrado, ni vivos kun iliaj familioj, dividos kun ili la manĝojn, kunvivos iliajn festojn, ĝojojn kaj malfeliĉojn.

La kamparana mondo estas la privilegia medio de niaj renkontoj (sed ni ankaŭ spertos familian vivon en tre diversaj medioj, ĉe bulgara oficiro, japana kadro aŭ aŭstralia instruisto...) Post volontula laboro en la izraelaj kibucoj, ni rikoltas la lentojn kun Ram Prasad, modesta hinda kamparano, kiu akceptas nin per la jenaj vortoj: «Mi estas feliĉa, ke Dio elektis min por vin akcepti». Elstara kulturo de tiuj, kiuj scias nek legi nek skribi, sed posedas kornoblecon. Ĉiumatene, ni estas sur la kampoj ekde la kvina, por profiti de la relativa malvarmeto. La najbaroj miras kaj venas palpesplori la manojn de tiu stranga

fremdulo kiu kaŭras kun ili sur ties tero. La komuna tasko, nepre universala lingvo, havas la mirindan povon plekti ligilojn.

Kunvivi la ĉiutagecon de la familioj ne ĉiufoje estas facile. Ses monatoj da simpla dieto konsistanta senŝanĝe el rizo, tritikaj platkukoj kaj lentoj, perdis al Bruno pli ol 15 kilogramojn. Vidante lin elĉerpita, senenergia, mi maltrankviliĝas: ni havas nek medikamentujon, nek asekuron, from tiu de Providenco! Saman misnutrado-problemon li spertos en Bolivio, kiam la familio Cruz dividos kun ni siajn ĉiutagajn terpomojn kaj cerealojn.

Enkarcerigite en la betono de la centbraka tokia urbeĝo, ni sufokiĝas kaj indignas pro la konsumadego, la fuŝperado...: ĉu estas ni sur la sama planedo? Feliĉe, la gastigado en familioj kompensas la malfacilaĵojn: Kenzi Muraoka invitas nin en sian vilaĝon; Umiko partoprenigas nin en siajn kursojn pri teceremonio, floraranĝo; en Oomoto ni travivas serenon novjaran nokton... Kaj malavarulo donacas al ni biletojn por Kabuki-teatraĵo. Ne malpli ol 22 familioj akceptas nin hejme dum la naŭ monatoj de nia restado. Tamen nia gvidlibro informis: «la eksterlandaj turistoj havos tre malmulte da ŝanco ekkoni japanan hejmon, ankoraŭ malpli da ŝanco tie tranokti». Ankoraŭfoje ni povas danki al Esperanto.

La lingvo, kiun ni lernis survoje en la bulgara lernejo de Pisanica, fariĝis la vera ŝlosilo de niaj renkontoj kaj, dank' al ĝi, ni povis eniri la intimecon de

multaj familioj. Ĉiuj restas karaj en nia memoro: en Bulgario, niaj unuaj esperantistaj gastigantoj, Cvetan, Stveka kaj aliaj, akceptis nin, malgraŭ la tiama registara malpermeso gastigi eksterlandanojn; hungara altrangulo aranĝis por ni oficialan vojaĝon kun interpretisto,

Ni direktiĝas al Japo K'asa, indiana vilaĝo je 4300 m en la bolivia altebenaĵo.

luksaj restoracioj kaj hoteloj, por ke ni malkovru la tian agrikulturon; Tibor Sekelj, kiu dormigis nin en ĉambro kie maskoj el la kvaranguloj de la mondo strange rigardis nin, forte kuraĝigis nin por nia entrepreno.

Alia kontinento, sama utileco de Esperanto. Jam fervoraj pri la lingvo, ni ĝin instruis al ĝainaj monaĥinoj, en Hindio. Tamen unu lecionon ni ne sukcesis enkapigi al niaj bonegaj lernantinoj: temas pri la sufikso Aĵ. Kiam ni klarigas ke ĝi utilas por esprimi la nocion pri viando, niaj lernantinoj tuj forpuŝas ĝin. «Ne, nepre ne, ni ne bezonas lerni tiun vorton!» ili naŭze ekkrias. Por tiuj striktaj vegetaranoj ne eblas eĉ elparoli la malpiegan vorton!

Esperanto kondukas al ĉio, eĉ al luksaj hoteloj! En longdistanca rondvojaĝo, ĉio povas okazi, la plejmalbono kaj la plejbono. Kun la sama sereneco oni devas akcepti tion, kion proponas la Destino: tranoktadon sur publika benko aŭ unu semajnon ĉe la hotelo Merlin, en Kuala-Lumpur, Malajzio, senpage pro-

ponitan de la direktoro... Esperanto-parolanta!

Ne tiel luksa, sed tiom agrabla estis la restado ĉe Wei Chi, juna ĉina kamparano kiu gastigas nin en sia izolita vilaĝo el provinco Ŝanĥi. Ni ne povas mencii ĉiujn, kiuj tiom kore akceptis nin en Aŭstralio, Nov-Zelando, Usono, Bolivio... Aparte karmemora restos por ni tiu lando, ne nur ĉar de tie devenas Vincent, nia filo adoptita kiam kvarmonata bebo, sed ankaŭ ĉar tie naskiĝis vera amikeco kun Freddy kaj Tomoko, membroj de Pasporta Servo: ni alvenis ĉe ili por tri tagoj kaj... kvin monatojn poste, ni plu gastis ĉe ili!

Sed... Esperanto perdis al mi la fadenon de mia rakonto! Mi devus ankaŭ paroli al vi pri nia laboro en aŭstralia aborigena komunumo, kiu konsciigis

nin pri la respondeco de la blankuloj en la detruo de indiĝenaj popoloj. Aŭstralio, tiu vastega kontinento-lando, ankaŭ donis al Bruno la okazon fariĝi vakero en 600 000-hektara bieno. Kia kontrasto kun Japo K'asa, indiana vilaĝeto en la bolivia altebenaĵo, kie Luis Cruz kultivas 1,15 hektaron dividitan en 34 etetajn parcelojn. Tamen, en tiuj glaciaj solejoj, je 4300-metra altitudo, la kamparanoj daŭre dankesprimas al «Paĉamama», la tero-patrino, kiu estas sufiĉe bonkora por donaci al ili la ĉiutagajn terpomojn.

Ĉu mi povas forgesi en mia rakonto la inviton al geedziĝfestoj en kanaka tribo el Nov-Kaledonio: unu semajnon da

festoj, bankedoj, ceremonioj laŭ la tradiciaro? Aŭ memori – kun malpli da sereneco – pri la tago kiam, en Gvatemalio, ni ricevis mortminacon subskribitan de la gerilo: «Vi disponas tri tagojn por forlasi la landon. Aŭ trafos vin morto!»

Ne eblas ĉion diri pri tiuj ok jaroj. Ok jaroj por trakuri la planedon, renkonte al viroj kaj virinoj en la ĉiutago. Tiujn homojn, ni trovis kiaj ili estas, kiaj estas vi kaj mi, teneraj kaj kruelaj, blankaj kaj nigraj kun iliaj angoroj kaj revoj. Tial, kiel strange estas nomi la alian Fremdulo!

Por scii pli pri tiu eksterordinara aventuro, unu libro:

Ili vivis sur la tero – Ok jaroj da migrado ĉirkaŭ nia planedo

240 paĝoj – 8 paĝoj kun koloraj bildoj

Havebla ĉe UEA aŭ Bruno Robineau – 49270 Landemont – Francio

Tel-Fax 02 40 98 78 76 – E-poŝto: Bruno.Robineau@wanadoo.fr

120 FF + sendokosto: 20 FF por Francio – 30 FF por aliaj landoj

LETEROJ AL LA REDAKCIO

skribas Zbigniew Galor, Poznań (PL) (1998 11 05):

Kun granda intereso mi legis «*Kelkajn alineojn ...*» [«... de ankoraŭ verkota Manifesto de hobiuloj» de G. Mickle en *Magazino 24*: red.]. Plej grava ŝajnas al mi komparo de viaj proponoj kun jam ekzistantaj Esperantaj ideotendencoj. Mi ĝuste finis skribi recenzon (mi kunsendas ĝin al vi) de libro de F. Stocker por *Esperanto* kaj ankaŭ per troviĝantaj en la libro distingo mi rigardis viajn

proponojn. La rezulton mi povas prezenti jene:

Sume – kune kun viaj distingo – ideologio de Esperanto-movado ofertas nuntempe sekvajn eblecojn:

- 1) parcelismo, kiu egalas kun TEI,
- 2) raŭmismo,
- 3) universalismo (laŭ Stocker tio estas prceloj traktataj pli mole enkadre de iu pli granda socia idearo, ekz. ekologia), laŭ mi, ĉi tie troviĝas ankaŭ prskribita far vi maldekstra strategio,
- 4) hobiismo.

Problemo, kiun elvokas la hobiismo: ĉu ĝi – rilate al la esperantistaro – ekzistas sufiĉe aparte de aliaj (1, 2, 3) ideologioj? Certe estas plej proksima al raŭmismo. Kiel praktika sinteno hobiismo estas verŝajne realigata en kadre de grupo de la esperantistoj, kiuj *deklaras* sian apartanecon al iu el tiuj ĉi ideologioj (momento de "memmensogo", pri kiu vi skribas). Ja eĉ individua aparteno al UEA ne signifas aŭtomate akcepton de ĝia oficiala ideologio.

Alia afero, tio estas kriterio de *esti hobiulo*. Ĉu laŭ: Esperanta lingvo estas mia hobia? Ĉu laŭ: partopreni Esper-

anto-aranĝojn estas mia hobia? (Tiukaze Esperanto-kono ne estus tiomgrade bezonata).

Se mi devus respondi: kial mi okupiĝas pri Esperanto, mi dirus, ke en diversaj momentoj de mia vivo la respondo estus alia. De la supraj ideologiaj vidpunktoj iliaj ecoj (ne ĉiam nomataj tiel, kiel nun ni nomas la Esperanto-ideologiojn) en diversaj momentoj estis por mi gravaj (ankaŭ hobiismaj).

Nun mi vidas bezonecon klare distingi la individuajn sintenojn al Esperanto kaj la demandon pri la celoj de la esperantistaro kiel movado.

Venis al la redakcio pluraj poŝtartaĵoj de Wolfgang Gunther, kiuj evidentigas la eblecojn de tiu arta ĝenro. Al mi (GM) la estetikaj kvalitoj de tiu arta formo ekplaĉis, kvankam ĝenerale la kampo de arto estas por mi ia nenieslando, en kiu mi ne bone orientiĝas. Mi dividas kun la legantoj angulon de la (multe pli granda kaj ankaŭ kolora) plej lasta alsendita artaĵo. La ĉi-suba versforma kontribuo estas elemento de ĝi (kiun la grafikajo ne montras). Dankon al Wolfgang!

skribis Wolfgang Gunther, 34292 Ahnatal-Weimar (98 11 13)

Esperanto - la pinto de aventura ŝoko!
Esperanto - la pinto de ŝoka aventuro!

Jen la pinto de la rondo:
La psikologio de la stelo,
anarkistoj & komunistoj,
ĉiuj istoj kvazaŭ
estas elfluo de tiu fundamentalaĵo...

Pinto: vireska = unudirekte perforta.
Rondo: ineska = cirkule konserva.

Ĉu?

Disde la. Krome. Sed por & pro.

Ronda pinto - cirkule konserva unudirekta perforto,
ineska viresko

Pinta rondo - unudirekte perforta cirkula konservo,
vireska inesko

Kaj vi?
BV. RONDIGI VIAN STELON!
BV.!

novajoj

Ne forgesu: Devas esti verda stelo kun rondigitaj pintoj!

Kaj jen fino!

Cetere:

La 4-a UN-konferenco pri la klimato
Buenos Ajreso - 98.11.01
(LA IDOJ DE LA KARBOKSOJ)

Blonda harplektaĵo. Blanka hundo.
Altaj akvofaloj. Numeroj drivas.
Haladzaj trotuaroj ktp.
Senbriduloj kaj petolinoj.
Plenpreduloj kaj petroleo.
En la moviĝoj de tiuj gamboj kuŝas jarmiloj.
Emo je lukso. Emo de genoj.
Progreso estas kunfiularo de kukuloj.
Aŭto, petroleo, turismo.
Antropocentrismo, ideologio, eksceso.
Kriu monton, krii valon -
la suno eskapas inferon.
Vi povas provoke konsenti aŭ rifuzi toks-noce.

LEA-Ligilo reaperis

Tiu bulteneto, kiu celas kunligi la LEA-ojn, laŭ decido de la LEA-Komitato ree ekaperas. En la n-ro de 1998 11 la redaktoro Alan Gould proponas ankaŭ interretan informservon por LEA-oj. (GM)

Interretejo de Attac

La interretejo de la asocio Attac, kiu debatigas temojn de kapitalimpostado, precipe la Tobin-imposton, kaj de la financaj merkatoj, serĉas tradukantojn, kiuj esperantigu tekstojn el la paĝaro Alter Davos: <http://attac.org/alterdavos/>. Kontaktu pri tio Alain Cavalier: alcav@club-internet.fr (Service de Presse de SAT-Amikaro 99 02)

SAT-Junulfako kunsidos

La Junulfako de SAT okazigos 1999 02 23 en la pariza sidejo de SAT kunvenon malfermitan al ĉiuj gejunuloj. Informiĝu ĉe: Vinko Markov, 61, Boulevard Vauban, 78180 Montigny le Bretonneux. Tel/Fax : 01 30 57 18 81 (Service de Presse de SAT-Amikaro 99 02)

Sindikatoj serĉataj

Vincent Charlot transprenis de Georges Sossois la taskon de sindikata agado. Li nun serĉas kontakton kun sindikataroj emaj kunlabori por aranĝi tiutemajn kunvenojn en la kongresoj de SAT en Karlovy Vary kaj de UEA en Berlino. Adreso: 10 Square Savorgnan de Brazza, F-94310 Orly (Francio). Tel.: 00 33 (0)1 48 92 63 79; retadreso: esperant@worldnet.fr (GM)

NEKROLOGOJ

Bedaŭrinde je malfrua dato ni eksciis, ke en Dortmund la 4an de oktobro 1998 mortis nia fidela membro

Willi PETIG

Ni kondolencas al lia edzino kaj lia fratino Herta Bellen.

Elvira GÖRKE

edzino de nia asocia membro, kamarado Bruno GÖRKE, Düsseldorf, mortis neatendite 1999 01 03 – naŭ tagojn antaŭ la komenco de sia 71a jaro. Ofte ŝi partoprenis kune kun la edzo okazajojn de S.A.T., LEA/G kaj Naturamikoj. Estis gastama, kiam la LEA/G-grupo de Düsseldorf en la hejmo de ges-roj Görke kunvenis. Ni kondolencas al Bruno kaj pardonpetas, ke ne estis eble partopreni la enterigon.

Libera Esperanto-Asocio
La estraro

(Recenzo: daŭrigo de paĝo 6)

la *Sindikata Terminaro* kaj ekscias, ke temas (Esperante) pri «parta senlabor-eco». La temaro de ĉi tiu terminaro, cetere, estas pli larĝa ol la nomo kredigas – ĝi ampleksas la laborrilatojn kaj la laborjuron ĝenerale.

Jen kelkaj vortoj el la antaŭparolo de Roland ROTSAERT kaj YAMASAKI Seikō, respondeculoj de la Terminara Fakto de IKEF: «Tio ĉi estas esperantigo de la Sindikata Terminaro de la Eŭropa Unio, farante sekvon de tiu de la Ekonomio, Financo, Mono. Ĝi bazas sin sur la malneto fare de sinjoro Hans WIERSCH. Por tiu ĉi versio kontribuis sinjoroj doktoro Werner BORMANN kaj Franz Josef BRAUN. [...] Nia principo estas interalie respekto de akumulo de ĝisnunaj atingoj, precipe de la Internacia Komerca kaj Ekonomika Vortaro (IKEV), 1974, redaktita de sinjoro F. Munniksmā.»

Bedaŭrinde, la antaŭparolo ne tre detalas pri la konsultitaj verkoj kaj disdivido de taskoj inter la nomitaj kunlaborantoj kaj eventualaj aliaj. Ni tamen ekscias, ke temas pri kolektiva verko. Ĝi enhavas 415 numeritajn registraĵojn, kiuj respondas al po unu nocio kaj enhavas la respondajn terminojn en la germana, angla, franca kaj Esperanto. Konvenas al la germanlingva uzanto la alfabeto ordigo laŭ la germana termino. Fine de la libro estas indekso de la Esperantaj terminoj.

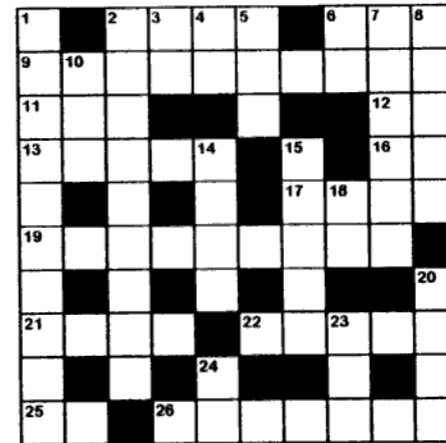

Mi trovis malmulte da terminpropoj, kiujn mi malemus sekvi: «patrin-eca protekto» (=Mutterschutz) ŝajnas iom ambigua; la germanaj terminoj *Bummeistreik* kaj *Dienst nach Vorschrift* ne estas samsignifaj, tamen esperantigitaj ambaŭ per «lanteca striko». Sed ĝenerale la terminoj estas trafe kreitaj. Ne necesas substreki, kiom ĝuste ĉi tiu kampo de la terminologia laboro gravas por SAT-medioj.

GM

lingva
angulo

krucvortenigmo

Horizontale

- 2 diferenci (4)
- 6 pro necerta kialo (3)
- 9 sciencisto okupiĝanta pri birdoj (10)
- 11 truo en la tero, el kiu oni ĉerpas akvon [radiko] (3)
- 12 akra longoforma rando de objekto [radiko] (2)
- 13 promeso de submetiĝo farita de vasalo al feŭdestro (5)
- 16 mi kaj vi (2)
- 17 hebreo (4)
- 19 kontraŭulo, kontraŭbatalato (9)
- 21 antikva helena poetkantisto (4)
- 22 malebria (5)
- 25 radiko de sesdek kvar (2)
- 26 postrestaĵo (7)

Vertikale

- 1 malalta, kruda parto de la popolo (10)
- 2 anticipi (9)

- 3 persona pronomo de maskla individuo (2)
- 4 sufikso signanta inflaman malsanon (2)
- 5 amatino de Zeŭso (3)
- 6 nedifina pronomo montranta aferon, ktp. (2)
- 7 kajero por noti fendaĵojn (6)
- 8 domo, en kiu kunvenas framasona grupo (5)
- 10 brando destilita el la suko de la sukerkano [radiko] (3)
- 14 malfermi [neologismo] (4)
- 15 tubeto aŭ aperturo por reguligi la elfluon de likvaĵo aŭ vaporo (5)
- 18 sufikso signanta homon karakterizitan de la kvalito, kiun la radiko signas (2)
- 20 garda deĵoro sur ŝipo (4)
- 23 bleki kiel ŝafo (3)
- 24 subjunkcio signifante "kondiĉe, ke" (2)

Ĉu vi parolas Esperanton hejme?

Kiu esperantumas en la familia ĉiutag-eco, rapide rimarkas ĝuste en la plej koncernaj sektoroj de la leksiko la malvaston de sia lingvoscio. Aperos en 1999 la «vortaro de hejmaĵoj» de la Rondo Familia. Jam konsultebla en la reto:

<http://www.helsinki.fi/~jslindst/denask-1.html>

solvo de
la
krucvort-
enigmo
el
Magazino
24

novaĵoj

(pli da novaĵoj sur paĝo 21)

Retpaĝoj de SAT-dokumentoj kaj pri Lanti

Krom la LEA-paĝaro, pri kiu legu sur paĝoj 4 kaj 5, Sebastian Hartwig prilaboris dum la pasintaj monatoj du ampleksajn Interretajn paĝarojn: *Dokumentoj de SAT* (<http://amor.rz.hu-berlin.de/~h0444wow/sat/>) kaj *Vortoj de k-do E. Lanti* (<http://www2.rz.hu-berlin.de/~h0444wow/lanti/>), alireblaj nun i.a. de sur la ĉefpaĝo de SAT. Tie ili aperas en la naviga kadro sub la rubriko *Diversaj SAT-dokumentoj*. La unua el la paĝaroj inkluzivas la Statuton, la Gotenburgan Konvencion kaj diversajn regularojn de SAT. La dua enhavas la eltiraĵojn el la verkaro de Lanti, kiuj aperis libroforme ĉe la Broŝurservo de SAT sub la sama titolo. (GM)

Contraste raportis pri SIL-renkontiĝo

La ĵurnalo *Contraste* («*Die Monatszeitung für Selbstorganisation*»), dediĉita al demandoj de memhelpo kaj kooperativismo, aperigis en sia numero de 1998 decembro artikolon de Ricarda Buch, kiu reprezentis la germanajn interŝanĝrondojn (*Tauschringe*), pri la internacia renkontiĝo de SIL (sistemoj de interŝanĝoj lokaj) organizita de francaj esperantistoj proksime al Montpellier fine de julio. La renkontiĝo ebligis laŭ la konstato de la aŭtorino al la esperantistoj pli informiĝi pri la celoj de la movado de nemonaj interŝanĝoj, kaj al tiuj lastaj konatiĝi kun la celoj de la esperantistoj. Pli da detaloj en la venonta numero. (GM)

Enhavo:

	<i>paĝo</i>
Alvoko elekti novan estraron kaj decidi pri proponoj (Albert Stephan)	1
La nova kasisto de LEA/G estas Jiri Proskovec	2
Kio estas la celo de SAT? (2)	3
Novaj TTT-paĝoj de LEA/G (Sebastian Hartwig)	4
Specimena retpaĝo <i>Sindikata Terminaro (IKEF/pluraj aŭtoroj):</i> recenzo de G. Mickle	6
Sciigo de la Esperanto-libroservo de Consuelo kaj Manfred Führer anonco: <i>Granda vortaro Esperanta-germana</i>	7 8
INFORMILA SEKCIO: <i>diversaj informilaj tekstoj, kiuj traktas SAT</i>	9
Ok jaroj da nomadismo ĉirkaŭ la mondo (Maryvonne Robineau)	17
LETEROJ AL LA REDAKCIO	19
NOVAĴOJ	21
NEKROLOGOJ	22
LINGVA ANGULO	23
NOVAĴOJ	24

La redakcio petas pardonon pro la malĝustloke faritaj paĝofinoj sur la lastaj kvar paĝoj de la *Info-Beilage*. Temas ŝajne pri difekto en la dosiero, kiun korekti mi ne havis tempon. (GM)